

**ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ПРАЦІ
(ДЕРЖПРАЦІ)**

вул. Десятинна, 14, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-20-83, факс (044) 289-55-24
<http://www.dsp.gov.ua>, E-mail: dsp@dsp.gov.ua, Код ЄДРПОУ 39472148

19. 02. 2018 № 12021/10.2-ДП-18 На № _____ від _____

**Державна регуляторна
служба України**

Про погодження проекту
наказу

Державна служба України з питань праці надсилає на перепогодження доопрацьований проект наказу Міністерства соціальної політики України „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування” (далі – проект наказу) з урахуванням зауважень Державної регуляторної служби України надісланих листом від 11.01.2018 № 192/0/20-18.

Просимо погодити проект акта у найкоротший термін.

- Додатки:
1. Проект наказу на 30 арк.
 2. Пояснювальна записка до проекту наказу на 3 арк.
 - 3 Аналіз регуляторного впливу на 28 арк.
 4. Копія листа Державної регуляторної служби від 11.01.2018 № 192/0/20-18 на 6 арк.

Голова

Р. Чернега

Плетньова С.В.
289-83-56

Державна регуляторна служба України
№ 3321/0/19-18 від 21.02.2018

МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

м. Київ

№ _____

Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування

Відповідно до статті 28 Закону України „Про охорону праці”, розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 липня 2015 року № 745-р „Про схвалення розроблених Державною службою з питань праці планів імплементації деяких актів законодавства ЄС”, пунктів 8 та 10 Положення про Міністерство соціальної політики України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 423 (зі змінами),

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Вимоги щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування, що додаються.

2. Департаменту заробітної плати та умов праці (Товстенко О.П.) забезпечити подання цього наказу в установленому порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника
Міністра Крентовську О. П.

Міністр

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long tail, positioned between the word 'Міністр' and the name 'А. Рева'.

А. Рева

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства соціальної
політики України
_____ 2018 року № _____

ВИМОГИ

**щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з
підземним і відкритим способами видобування**

I. Загальні положення

1.1. Ці Вимоги поширюються на суб'єктів господарювання незалежно від форм власності та організаційно-правової форми, діяльність яких пов'язана із добуванням корисних копалин підземним або відкритим способом, пошуком (розвідкою) з метою подальшого видобування, а також підготовкою видобутих корисних копалин до продажу.

1.2. Ці Вимоги не поширюються на суб'єктів господарювання, діяльність яких пов'язана із переробкою видобутих корисних копалин.

1.3. Ці Вимоги встановлюють мінімальні вимоги до безпеки та захисту

здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування.

1.4. Ці Вимоги не обмежують право роботодавця встановлювати більш жорсткі вимоги до безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування, якщо це не суперечить чинному законодавству.

1.5. У цих Вимогах термін „робоча зона” вживається у такому значенні: робоча зона – вся ділянка, призначена для розміщення постійних та тимчасових робочих місць, а також установок, що використовуються для добування корисних копалин підземним або відкритим способом, в тому числі розкривних та інших відвалів, а також приміщення, до яких працівники мають доступ в процесі своєї роботи.

II. Загальні обов'язки роботодавців

2.1. Для забезпечення безпеки та захисту здоров'я працівників роботодавець повинен вживати заходів для того, щоб:

проектування, спорудження, оснащення, введення в експлуатацію, експлуатація та обслуговування робочих зон здійснювались таким чином, щоб працівники могли виконувати покладену на них роботу без загрози їх безпеці та здоров'ю;

виконання робіт у робочих зонах здійснювалось під наглядом відповідальної особи;

виконання робіт, пов'язаних із специфічними ризиками, доручалось лише кваліфікованим працівникам і здійснювалось відповідно до наданих інструкцій;

інструкції з питань безпечного ведення робіт були зрозумілими для всіх працівників;

були наявні відповідні засоби для надання першої допомоги;

регулярно здійснювались інструктажі з питань безпечного виконання робіт та охорони праці.

2.2. Перед початком робіт роботодавець повинен оцінити ризики для життя і здоров'я працівників, яких вони можуть зазнати у робочих зонах, вжити відповідні профілактичні заходи на основі результатів оцінки ризиків, забезпечити безпечне проектування, експлуатацію та обслуговування робочих зон та їх обладнання і задокументувати це.

Якщо робочі зони зазнали значних змін (при їх розширенні або переоснащенні) оцінку ризиків для життя і здоров'я працівників та вжиття відповідних профілактичних заходів необхідно повторити та задокументувати.

2.3. Якщо одночасно в одній робочій зоні виконується робота працівниками різних підприємств, кожен роботодавець повинен контролювати роботу відповідно до розмежування ділянок обслуговування (відповідальності).

2.4. У разі настання нещасного випадку або аварії на виробництві роботодавець, повинен повідомити про це компетентні органи відповідно до вимог Порядку проведення розслідування та ведення обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 року № 1232.

2.5. Відповідно до характеру виробництва роботодавець повинен вживати заходів для запобігання, виявлення та боротьби з виникненням та поширенням пожеж і вибухів, а також для запобігання виникненню вибухонебезпечних та/або шкідливих для здоров'я середовищ.

2.6. Роботодавець повинен забезпечити та підтримувати необхідні засоби евакуації та рятування, щоб у випадку небезпеки надати можливість працівникам швидко і безпечно залишити свої робочі місця.

2.7. Роботодавець повинен забезпечити необхідні системи зв'язку та попередження, щоб у випадку небезпеки негайно здійснити заходи щодо надання допомоги, евакуації та рятувальних робіт.

2.8. Роботодавець повинен організувати проведення навчання з питань охорони праці відповідно до вимог Типового положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці, затвердженого наказом Державного комітету України з нагляду за охороною праці від 26 січня 2005 року № 15, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15 лютого 2005 року за № 231/10511.

2.9. Роботодавець повинен організувати проведення попередніх медичних оглядів (під час прийняття на роботу) та періодичних медичних оглядів (протягом трудової діяльності) працівників, відповідно до вимог Порядку проведення медичних оглядів працівників певних категорій, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 21 травня 2007 року № 246, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23 липня 2007 року за № 846/14113.

2.10. Робочі зони повинні бути організовані так, щоб забезпечити необхідний захист від небезпек. Робочі зони повинні підтримуватися у справному стані, всі шкідливі речовини або відкладення повинні видалятися або контролюватися, щоб це не створювало загрози безпеці та здоров'ю працівників.

2.11. Робочі місця повинні бути спроектовані та облаштовані відповідно до ергономічних принципів з урахуванням необхідності працівників слідкувати за операціями, що здійснюються на їх робочих місцях.

2.12. У разі якщо на робочому місці працює тільки один працівник,

необхідно організувати відповідний контроль або забезпечити його засобами зв'язку.

2.13. Для кожної робочої зони роботодавець повинен призначити відповідальну особу, яка повинна мати необхідні досвід та кваліфікацію для виконання цих обов'язків.

2.14. Всі операції, що здійснюються працівниками, повинні відбуватись під контролем відповідальної особи, яка повинна відвідувати робочі зони як мінімум один раз щозміни.

2.15. У кожній робочій зоні повинна бути достатня кількість кваліфікованих працівників з досвідом роботи та відповідною підготовкою для виконання покладених на них завдань.

Кваліфікаційні вимоги до цих працівників, їх завдання та обов'язки визначаються на основі „Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 5. Гірничодобувна промисловість”, затвердженого наказом Міністерства палива та енергетики України від 14 січня 2000 року № 62.

2.16. Працівники повинні пройти необхідний інструктаж, навчання та перевірку знань з питань охорони праці.

2.17. Роботодавець повинен забезпечити наявність та довести до відома працівників необхідні для безпечного виконання робіт інструкції, що мають бути зрозумілими для всіх працівників.

2.18. Проведення робіт у кожній робочій зоні здійснюється відповідно до проектів і паспортів, розроблених і затверджених згідно з правилами технічної експлуатації, єдиними правилами безпеки при підривному роботі. Проекти та паспорти повинні мати розділ „Противарійний захист” та доводитись до

відома працівників. Проекти і паспорти підлягають коригуванню та перезатвердженню у разі фактичних чи прогнозованих змін виробничих умов.

2.19. Для кожної робочої зони та виду робіт повинні застосовуватись безпечні методи роботи.

2.20. Роботодавець на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки повинен отримати дозвіл відповідно до вимог Порядку видачі дозволів на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року № 1107.

2.21. Проведення робіт з підвищеною небезпекою повинно здійснюватись за нарядом-допуском на виконання робіт підвищеної небезпеки. Наряд-допуск повинен видаватися відповідальною особою перед початком робіт та містити відомості щодо умов та заходів необхідних для забезпечення безпечного виконання робіт.

2.22. Роботодавець повинен організувати систематичну перевірку заходів щодо безпеки і захисту здоров'я працівників, передбачених системою управління охороною праці на підприємстві.

2.23. Вибір, установка, введення в експлуатацію, експлуатація та обслуговування механічного та електричного обладнання необхідно здійснювати з урахуванням вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників під час застосування виробничого обладнання, затверджених в установленому порядку.

Обладнання (механічне та електричне), що встановлюється, вводиться в

експлуатацію, експлуатується, обслуговується чи модернізується у виробничому процесі, повинно відповідати вимогам Технічного регламенту безпеки машин, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 року № 62.

Обладнання, що знаходиться у зоні, де існує ризик виникнення пожежі або вибуху через спалах газів, парів або летких речовин, повинно бути придатним для використання у такому середовищі.

Обладнання, за необхідності, повинно бути оснащене відповідними захисними пристроями або системою аварійної зупинки.

2.24. Механічне обладнання та устаткування повинно бути міцним, без видимих дефектів та використовуватись за призначенням.

Електричне обладнання та устаткування повинно бути відповідного розміру та потужності згідно з їх призначенням.

Механічне та електричне обладнання і устаткування повинно бути встановлено та захищено таким чином, щоб не створювати небезпеку.

2.25. Обслуговування обладнання на видобувних підприємствах з підземним та відкритим способом видобування проводиться за єдиною системою планово-попереджувальних ремонтів (від профілактичного огляду і обслуговування до поточного та капітального ремонтів) за заздалегідь розробленим планом.

Технічний огляд, випробування та експертне обстеження машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки проводяться відповідно до вимог Порядку проведення огляду, випробування та експертного обстеження (технічного діагностування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 травня 2004 року № 687.

2.26. Захисне обладнання повинно підтримуватись у робочому стані та

бути готовим до використання. Обслуговування цього обладнання необхідно здійснювати відповідно до його експлуатаційної документації.

2.27. Необхідно вживати заходів для оцінки наявності та визначення концентрації шкідливих для здоров'я та/або вибухонебезпечних речовин у навколишньому середовищі.

З цією метою необхідно передбачити встановлення у визначених місцях приладів автоматичного безперервного контролю вимірювання концентрації газу, автоматичної сигналізації, приладів автоматичного вимикання живлення електроустановок та двигунів внутрішнього згоряння. Дані, отримані із автоматичних приладів вимірювання, повинні фіксуватись та зберігатись.

2.28. У пожежо- і вибухонебезпечному середовищі забороняється курити та проводити будь-які дії з відкритим вогнем, а також роботи, під час яких може виникнути небезпека загоряння, за винятком випадків, коли вжито достатньо запобіжних заходів проти виникнення пожежі або вибуху.

2.29. Необхідно вживати всіх необхідних заходів для запобігання виникненню та накопиченню вибухонебезпечного середовища.

2.30. В зонах наявності ризику виникнення вибуху необхідно вживати всіх необхідних заходів для запобігання займанню вибухонебезпечного середовища.

2.31. Повинен бути розроблений план заходів для захисту від вибухо- і пожежонебезпеки із зазначенням необхідного обладнання.

2.32. В місцях, де накопичуються або можуть накопичуватись шкідливі речовини, необхідно вживати заходів для забезпечення осадження їх у джерелі виникнення або збору цих речовин у джерелі виникнення з подальшим

видаленням, або зменшення їх концентрації так, щоб виключити ризик для безпеки та здоров'я працівників.

Система збору та видалення шкідливих речовин повинна бути здатна диспергувати шкідливе середовище так, щоб виключити ризик для безпеки та здоров'я працівників.

2.33. В місцях, де працівники піддаються впливу шкідливого для здоров'я середовища, повинні бути передбачені необхідні засоби індивідуального захисту органів дихання та реанімаційне обладнання. Застосування цього обладнання на робочих місцях повинні здійснювати лише кваліфіковані працівники. Обладнання необхідно належним чином зберігати та оглядати.

2.34. Якщо у навколишньому середовищі можлива поява токсичних газів, необхідно розробити план локалізації та ліквідації наслідків аварій на об'єктах підвищеної небезпеки у встановленому чинним законодавством порядку.

2.35. Під час проектування, спорудження, оснащення, введення в експлуатацію, експлуатації та обслуговування робочих зон необхідно вживати відповідних заходів для запобігання виникненню та поширенню пожеж відповідно до вимог Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 грудня 2014 року № 1417, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 5 березня 2015 року за № 252/26697.

У разі виникнення пожежі повинні бути забезпечені заходи швидкої та ефективної її ліквідації.

2.36. Робочі зони повинні бути оснащені відповідним обладнанням для гасіння пожеж, а також, за необхідності, пожежними сповіщувачами та пожежною сигналізацією.

2.37. Неавтоматичне обладнання для гасіння пожеж повинно бути легкодоступним та простим у використанні, а також, за необхідності, захищеним від пошкоджень.

2.38. Для кожної робочої зони повинні бути розроблені інструкції про заходи пожежної безпеки.

2.39. Обладнання для гасіння пожеж повинно бути чітко позначене відповідно до вимог Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2009 року № 1262 (далі – Технічний регламент знаків безпеки і захисту здоров'я працівників).

2.40. Суб'єкти господарювання повинні мати відповідні ліцензії на провадження господарської діяльності відповідно до Закону України „Про ліцензування видів господарської діяльності”, а саме на виробництва вибухових матеріалів промислового призначення за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України, та на перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів та/або дозвіл на право проведення вибухових робіт і відповідний дозвіл, що дає їм право на придбання, зберігання та перевезення вибухових матеріалів.

Ці роботи повинні бути організовані та проведені відповідно до Правил безпеки під час поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення, затверджених наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 12 червня 2013 року № 355, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 05 липня 2013 року за № 1127/23659, таким чином, щоб виключити ризик для безпеки та здоров'я працівників.

2.41. Доступ до робочих зон повинен бути безпечним, має бути

передбачена можливість швидко і безпечно залишати робочі зони у випадку аварійної ситуації.

2.42. Шляхи пересування, сходи, стаціонарні сходові переходи, вантажні майданчики і пандуси повинні бути відповідних розмірів та розташовані так, щоб до них був забезпечений легкий, безпечний доступ людей та під'їзд транспортних засобів для унеможливлення нараження на небезпеку працівників, зайнятих у безпосередній близькості від цих шляхів пересування.

2.43. Розміри шляхів пересування людей, а також шляхів пересування транспортних засобів повинні визначатись з урахуванням кількості користувачів та типу підприємства.

Якщо шляхи пересування використовуються для транспортних засобів, повинні бути передбачені безпечні проходи для працівників.

2.44. Шляхи пересування транспортних засобів повинні прокладатись на безпечній відстані від дверей, воріт, проходів для людей, коридорів та сходів.

2.45. Розмежування шляхів пересування людей та шляхів пересування транспортних засобів повинно бути позначене відповідними знаками безпеки.

2.46. Якщо у робочих зонах пересуваються транспортні засоби, повинні бути встановлені правила їх руху.

2.47. Робочі зони, шляхи пересування, майданчики та споруди на відкритому повітрі, на яких перебувають працівники під час виконання своєї роботи, повинні бути організовані так, щоб підхід та під'їзд до них були безпечними.

2.48. Повинно бути передбачено штучне освітлення для робочих зон на

відкритому повітрі, якщо природне освітлення є недостатнім.

2.49. Робочі зони на відкритому повітрі повинні бути облаштовані так, щоб працівники:

були захищені від погодних впливів і, за необхідності, від падіння предметів на них;

були захищені від впливу шуму, що перевищує допустимий рівень, а також впливу інших шкідливих факторів (газів, випарів, пилу);

у випадку небезпеки могли швидко залишити своє робоче місце або одержати допомогу;

не мали змоги послизнутися або впасти.

2.50. Всі небезпечні зони повинні бути позначені відповідними знаками безпеки.

2.51. Якщо на робочих місцях відповідно до характеру виконуваних робіт наявні небезпечні зони, в яких існує ризик падіння працівників або падіння предметів, необхідно забезпечити встановлення засобів перешкоджання доступу у ці зони.

2.52. Для забезпечення безпеки працівників, які виконують роботи у небезпечних зонах, повинні бути вжиті відповідні захисні заходи.

2.53. У разі виникнення небезпеки, для працівників повинна бути передбачена можливість швидкої та безпечної евакуації зі своїх робочих місць.

2.54. Аварійні шляхи та виходи повинні бути вільними та забезпечувати найкоротший шлях на відкритий простір або у безпечну зону, до безпечного пункту збору або місця евакуації.

Кількість, розташування і розміри аварійних шляхів та виходів

визначаються залежно від їх призначення, розмірів обладнання та робочих місць, а також максимальної кількості осіб, які можуть там перебувати.

2.55. Двері аварійних виходів повинні відчинятися назовні. Двері аварійних виходів повинні замикатися так, щоб, за необхідності, кожна особа могла їх легко та негайно відчинити.

2.56. Двері аварійних виходів не повинні замикатися на ключ. Аварійні шляхи та виходи, а також проходи до них не повинні бути захарашені сторонніми предметами, щоб була можливість їх безперешкодного використання у будь-який момент.

2.57. Аварійні шляхи повинні бути позначені відповідно до вимог Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників.

2.58. Працівники повинні бути навчені необхідним діям у разі виникнення аварійних ситуацій.

2.59. Рятувальне обладнання повинно бути легкодоступним, розташовано у відповідних місцях, готове до використання та позначене відповідно до вимог Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників.

2.60. У робочих зонах, де перебувають працівники, повинні бути організовані та регулярно проводитися навчання та перевірка знань з питань охорони праці, з надання першої медичної допомоги потерпілим від нещасних випадків і правил поведінки у разі виникнення аварії. Навчання повинно включати питання правильного застосування аварійного обладнання.

2.61. Обладнання для надання першої медичної допомоги повинно бути доступним у всіх місцях, де умови праці цього потребують, та відповідати

характеру діяльності. Це обладнання повинно бути позначено та бути легкодоступним.

2.62. В залежності від розмірів приміщень, характеру робіт та частоти нещасних випадків повинні бути передбачені одна або декілька кімнат для надання першої медичної допомоги. У цих кімнатах повинні бути вивішені на видних місцях інструкції з надання першої медичної допомоги.

2.63. Кімнати для надання першої медичної допомоги повинні бути оснащені необхідними пристосуваннями та обладнанням для надання першої медичної допомоги, а також бути зручними для застосування носилок.

Кімнати для надання першої медичної допомоги повинні бути позначені відповідно до вимог Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників.

2.64. Обладнання для надання першої медичної допомоги повинно бути доступним у всіх місцях, де умови праці цього потребують. Це обладнання повинно бути позначено та бути легкодоступним.

2.65. Достатня кількість працівників повинна бути навчена використанню обладнання для надання першої медичної допомоги.

2.66. Кожна робоча зона повинна мати достатнє освітлення для забезпечення безпеки і захисту здоров'я працівників.

2.67. Робочі зони повинні мати достатнє природне освітлення, а також з урахуванням кліматичних умов обладнані штучним освітленням необхідним для забезпечення безпеки і захисту здоров'я працівників.

2.68. Освітлювальні електроустановки в приміщеннях, де розташовані

робочі зони, а також у проходах, повинні бути розміщені так, щоб виключити ризик виникнення нещасного випадку.

2.69. Робочі зони, де працівники піддаються особливому ризику у разі відмови системи освітлення, повинні бути обладнані аварійним освітленням відповідної інтенсивності.

Там, де це неможливо, працівники повинні бути забезпечені світильниками місцевого освітлення для локального освітлення робочих зон.

2.70. Якщо працівники зобов'язані носити спеціальний одяг, їм повинні надаватися кімнати для переодягання, якщо із санітарних та етичних причин вони не можуть переодягатись в іншому приміщенні.

Кімнати для переодягання повинні бути легкодоступними, просторими та облаштовані сидіннями.

2.71. Кімнати для переодягання повинні бути достатньо великими, облаштовані шафами, що замикаються на ключ, для зберігання одягу працівників протягом робочого часу.

Шафи для зберігання спеціального одягу повинні бути відокремлені від шаф для зберігання особистого одягу.

У кімнатах для переодягання повинна бути передбачена можливість сушіння мокрого одягу.

2.72. Для чоловіків і жінок повинні бути передбачені окремі кімнати для переодягання або роздільне користування ними.

2.73. Якщо кімнати для переодягання не передбачені, для кожного працівника повинно бути обладнане місце для зберігання одягу.

2.74. Для працівників повинні бути передбачені душові кімнати, якщо

цього вимагає характер роботи та санітарні вимоги.

Для чоловіків і жінок повинні бути передбачені окремі душові кімнати або роздільне користування ними.

2.75. Душові кімнати повинні бути досить великими, щоб кожний працівник безперешкодно міг помитися в умовах відповідного рівня гігієни.

У душових повинна бути наявна гаряча і холодна вода.

2.76. Якщо душові кімнати не передбачені, повинно бути забезпечено встановлення необхідної кількості умивальників із гарячою та холодною водою в безпосередній близькості від робочих місць і кімнат для переодягання.

Для чоловіків та жінок повинні бути передбачені окремі умивальники або роздільне користування ними, якщо це необхідно із етичних причин.

2.77. Для працівників в безпосередній близькості до робочих місць, кімнат для відпочинку, кімнат для переодягання, душових кімнат та умивалень повинні бути передбачені спеціальні приміщення, облаштовані достатньою кількістю туалетів та умивальників.

Для чоловіків та жінок повинні бути передбачені окремі туалети або роздільне користування ними.

Для видобувних підприємств з підземним способом видобування санітарно-побутові приміщення можуть бути розташовані на поверхні.

2.78. Проектування, спорудження, експлуатація та обслуговування розкривних, породних та інших відвалів, а також відстійників повинні забезпечувати їх стійкість, а також безпеку і захист здоров'я працівників.

2.79. Робочі зони повинні бути спроектовані, споруджені, встановлені, експлуатуватися та обслуговуватися з урахуванням метеорологічних умов. Конструкція та міцність робочих зон повинні відповідати характеру їх

застосування.

2.80. Підлоги приміщень не повинні мати нерівностей, отворів або небезпечних нахилів, бути міцними, надійними і не слизькими.

Місця розташування робочих місць, залежно від характеру роботи та фізичних потреб працівників повинні мати достатню теплоізоляцію.

2.81. Поверхні підлог, стін і стель у приміщеннях повинні бути такими, щоб їх можна було очищати або відновлювати відповідно до гігієнічних вимог.

2.82. Прозорі або такі, що пропускають світло, стіни, скляні перегородки в приміщеннях поблизу робочих місць і шляхів пересування повинні бути чітко позначені і виготовлені з безпечного матеріалу, або відгороджені від робочих місць і шляхів пересування таким чином, щоб запобігти зіткненню працівників із цими стінами або травмуванню уламками під час їх руйнування.

2.83. Перебування працівників на дахах, виготовлених із недостатньо міцних матеріалів, допускається за умови застосування відповідного обладнання для безпечного виконання робіт на дахах.

2.84. Робочі приміщення повинні мати достатню площу, висоту і об'єм, щоб працівники мали змогу виконувати свою роботу без ризику для їхньої безпеки та здоров'я.

2.85. Розмір вільної площі на робочому місці повинен дозволяти працівнику виконувати свою роботу безпечно.

2.86. Вікна, світлові люки та вентиляційні пристрої повинні бути сконструйовані так, щоб їх відкривання, регулювання та фіксація були безпечними.

У відкритому положенні вони не повинні становити небезпеку для працівників.

2.87. Конструкція вікон, світлових люків та вентиляційних пристроїв не повинна становити ризику для безпеки та здоров'я працівників під час їх очищення.

2.88. Розташування, кількість, розміри дверей та воріт, матеріали з яких вони виготовлені, повинні відповідати характеру і призначенню приміщень або зон.

2.89. Прозорі двері повинні бути відповідним чином позначені на рівні очей.

2.90. Поворотні двері та ворота повинні бути прозорими або мати прозорі панелі.

2.91. Якщо прозорі або напівпрозорі поверхні дверей чи воріт виготовлені із крихких матеріалів, і існує небезпека травмування працівників їх уламками, необхідно передбачити захист цих поверхонь від пошкодження.

2.92. Розсувні двері повинні мати пристрої для запобігання їх ковзанню або непередбачуваному випадінню.

2.93. Двері та ворота, що відкриваються вгору, повинні мати механізм для запобігання їх непередбаченому падінню вниз.

2.94. Двері аварійних виходів повинні мати відповідне позначення. Під час перебування працівників у робочій зоні двері аварійних виходів повинні бути постійно готовими до відкривання їх зсередини без застосування

спеціальних допоміжних пристроїв.

2.95. У безпосередній близькості до воріт, призначених для проїзду транспорту, повинні бути розміщені двері для безпечного проходу людей. Ці двері повинні мати відповідні позначення та бути вільними.

2.96. Механічні двері та ворота повинні функціонувати так, щоб виключити ризик виникнення нещасного випадку.

Вони повинні бути оснащені добре видимими та легкодоступними аварійними вимикачами, а також пристроями для відкривання механічних дверей та воріт вручну у випадку зникнення живлення.

2.97. У закритих приміщеннях повинна бути влаштована вентиляція, яка забезпечує необхідну кількість свіжого повітря з урахуванням характеру роботи та фізичних потреб працівників.

Примусова вентиляція повинна бути у справному стані.

Для забезпечення здоров'я працівників повинна бути передбачена система контролю вентиляційної установки для виявлення її несправностей.

2.98. Кондиціонери або установки механічної вентиляції повинні функціонувати так, щоб працівники не зазнавали дискомфорту через протяги.

Відкладення та забруднення, які можуть спричинити небезпеку здоров'ю працівників через забруднення повітря, повинні негайно усуватися.

2.99. У робочих приміщеннях протягом робочого часу повинна підтримуватись сприятлива для людини температура повітря з урахуванням характеру роботи та фізичних потреб працівників.

2.100. У приміщеннях для відпочинку, для чергового персоналу, санітарних приміщеннях, їдальнях, медичних пунктах повинна підтримуватися

температура, яка відповідає специфіці цих приміщень.

2.101. Розташування вікон, світлових люків, скляних перегородок повинно здійснюватись з урахуванням виду і характеру робіт так, щоб запобігти надмірній інсоляції.

2.102. Для забезпечення безпеки та здоров'я працівників з урахуванням кількості працівників та характеру роботи необхідно передбачати кімнату для відпочинку.

Для працівників, які працюють у кабінетах або подібних приміщеннях і мають відповідні умови для відпочинку під час перерв, наявність кімнат для відпочинку не вимагається.

2.103. Кімнати для відпочинку повинні бути просторими, облаштовані достатньою кількістю столів та сидінь зі спинками відповідно до кількості працівників.

2.104. У кімнатах для відпочинку повинні бути передбачені заходи для запобігання поширенню тютюнового диму.

2.105. Якщо протягом робочого часу відбуваються регулярні перерви у роботі й при цьому відсутня кімната для відпочинку, повинно бути передбачено інше приміщення, в якому, за необхідності, можуть перебувати працівники під час перерв.

2.106. Для вагітних жінок та годувальниць повинні бути передбачені умови для відпочинку лежачи.

2.107. Двері, проходи, сходи, душові кабінки, умивальники, туалети та робочі місця, де перебувають особи із фізичними вадами, повинні бути

улаштовані з урахуванням їх фізичних потреб.

III. Вимоги безпеки при добуванні корисних копалин відкритим способом

3.1. Роботодавець повинен вжити заходів для забезпечення безпеки та охорони здоров'я працівників при добуванні корисних копалин відкритим способом за нормальних умов та у небезпечних ситуаціях. Оцінка ризиків та профілактичні заходи для забезпечення безпеки та охорони здоров'я працівників, що розроблені з урахуванням основних принципів запобігання, повинні бути задокументовані.

3.2. Роботодавець повинен забезпечити вільний доступ та регулярний перегляд задокументованих профілактичних заходів, передбачених системою управління охороною праці.

Роботи з добування корисних копалин відкритим способом необхідно здійснювати відповідно до Правил охорони праці під час розробки родовищ корисних копалин відкритим способом, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 18 березня 2010 року № 61, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 03 червня 2010 року за № 356/17651, з урахуванням проведеної оцінки ризиків, визначених профілактичних заходів.

3.3. Роботи необхідно планувати з урахуванням заходів для забезпечення безпеки щодо ризиків, пов'язаних з обваленням або зсувом порід.

Для цього необхідно забезпечити відповідність висот та кутів укосів, уступів і бортів вибою властивостям та стійкості порід, а також технології ведення робіт.

3.4. Транспортні комунікації на уступах повинні бути достатньо стійкими

та відповідати параметрам технологічного обладнання, що використовується.

Транспортні комунікації повинні прокладатися та підтримуватися так, щоб забезпечити безпечний проїзд транспорту.

3.5. Перед початком або поновленням розкривних та видобувних робіт необхідно перевірити відсутність над робочими зонами і транспортними комунікаціями породних мас, що можуть сповзти або зірватися.

За необхідності їх треба видалити.

3.6. Розкривні та видобувні уступи, а також відвали необхідно розробляти так, щоб не створювалася нестійкість.

IV. Вимоги безпеки при добуванні корисних копалин підземним способом

4.1. Роботодавець повинен вжити заходів для забезпечення безпеки та охорони здоров'я працівників при добуванні корисних копалин підземним способом за нормальних умов та у небезпечних ситуаціях. Оцінка ризиків та профілактичні заходи для забезпечення безпеки та охорони здоров'я працівників, що розроблені з урахуванням основних принципів запобігання, повинні бути задокументовані.

4.2. Роботодавець повинен забезпечити вільний доступ та регулярний перегляд задокументованих профілактичних заходів, передбачених системою управління охороною праці.

Роботи з добування корисних копалин підземним способом необхідно здійснювати з урахуванням проведеної оцінки ризиків та визначених профілактичних заходів.

4.3. Для забезпечення радіаційної безпеки у підземних виробках

видобувних підприємств з підземним способом видобування, що експлуатуються або будуються, роботодавець повинен забезпечити дотримання вимог Правил безпеки під час розробки родовищ рудних та нерудних корисних копалин підземним способом, затверджені наказом Міністерства соціальної політики України від 23 грудня 2016 року № 1592, зареєстровані у Міністерстві юстиції України 30 січня 2017 року за № 129/29997.

4.4. Маркшейдерські плани повинні виконуватись у відповідному масштабі. Поряд зі штреками і забоями на них повинні бути зазначені всі елементи, які можуть мати вплив на безпеку ведення робіт.

4.5. Маркшейдерські плани повинні бути легкодоступними і зберігатись доти, доки цього вимагають вимоги безпеки. Ці плани повинні регулярно поновлюватись відповідно до стану робіт і перебувати у робочих зонах.

4.6. Всі підземні виробки повинні мати не менше двох незалежних, безпечних і легкодоступних для працівників, що працюють під землею, виходів, що ведуть на поверхню. У разі потреби вони повинні бути устатковані механічними засобами для підняття людей.

4.7. Підземні виробки, у яких провадяться роботи, необхідно проходити, використовувати, обладнувати, підтримувати та розмічати так, щоб максимально мінімізувати ризики для працівників під час роботи або руху по них.

4.8. Транспортне обладнання необхідно встановлювати, експлуатувати і обслуговувати так, щоб забезпечити безпеку і здоров'я працівників, які знаходяться в безпосередній близькості від нього.

Застосування механічних засобів для підняття людей необхідно здійснювати відповідно до інструкцій з експлуатації.

4.9. За необхідності, вслід за посуванням вибою необхідно здійснювати кріплення відповідно до планів та інструкцій з безпечного ведення робіт.

У всіх місцях виробки, доступних для працівників, необхідно регулярно здійснювати випробування (перевіряння) стійкості порід та відповідним чином пристосовувати кріплення.

4.10. Всі підземні виробки доступні для працівників повинні відповідним чином вентилюватися.

Для цього необхідно передбачити постійну вентиляцію, щоб забезпечити: безпечне для здоров'я середовище, що відповідає умовам праці з урахуванням характеру роботи та фізичних потреб працівників;

запобігання розповсюдженню вибухонебезпечного середовища, а також скупченню шкідливої для дихання працівників кількості пилу.

4.11. Якщо природної вентиляції недостатньо, необхідно забезпечити загальну вентиляцію шляхом встановлення одного або декількох механічних вентиляторів, а також вжити заходів для забезпечення стабільної та безперервної вентиляції.

Рівень депресії головного вентилятора необхідно постійно контролювати, про непередбачену зупинку вентиляції повинен сигналізувати аварійний пристрій.

4.12. Параметри вентиляції необхідно контролювати та фіксувати. Схема вентиляції повинна бути легкодоступною для працівників та регулярно оновлюватися відповідно до стану гірничих робіт.

4.13. У шахтах, небезпечних за газом, головна вентиляція повинна здійснюватися механічними засобами вентиляції. Ведення робіт повинно здійснюватися з урахуванням заходів з дегазації.

Необхідно вживати заходів щоб забезпечити максимальне усунення ризиків, спричинених шахтним газом.

Додатково повинні здійснюватися вимірювання наявності шахтного газу.

4.14. Місцева вентиляція влаштовується в розвідувальних, підготовчих і видобувальних виробках, що мають безпосередній зв'язок з головним вентиляційним струменем.

Місцева вентиляція може влаштовуватися у разі, якщо вжито відповідні заходи для забезпечення безпеки і захисту здоров'я працівників.

4.15. Необхідно регулярно здійснювати вимірювання концентрації шахтного газу у вентиляційних виробках, що ведуть від механізованих вибоїв, від виробок, з покрівлі яких видобувається вугілля, а також від тупикових виробок, у яких механізованим способом провадяться прохідницькі роботи.

4.16. У шахтах, небезпечних за газом, а також шахтах з горючим пилом: допускається застосування тільки спеціальних вибухових речовин і засобів підривання;

забороняється курити і брати з собою призначені для куріння тютюнові вироби та засоби для створення відкритого вогню;

забороняється проводити вогневі роботи та зварювання. Проведення вогневих робіт допускається лише за умови здійснення спеціальних заходів для забезпечення безпеки і захисту здоров'я працівників.

4.17. У шахтах з горючим пилом повинні бути вжиті заходи для запобігання відкладенню горючого пилу, його видалення, нейтралізації або зв'язування.

4.18. Поширення вибуху пилу або газу, яке може призвести до нових вибухів пилу, повинно бути обмежено заслонами для локалізації вибуху.

Розташування цих заслонів повинно оновлюватися відповідно до стану

гірничих робіт. Відомості щодо розташування заслонів для локалізації вибуху повинні бути доступними для працівників у робочих зонах.

4.19. Якщо є небезпека раптового викиду газу (разом з викидом корисної копалини або породи чи без нього, гірничого удару або води), необхідно організувати і виконувати роботи так, щоб максимально забезпечити безпечне ведення робіт та захист персоналу.

4.20. Необхідно вживати заходів для виявлення небезпечних зон у підземних виробках і захисту працівників, які рухаються в напрямку цих зон або перебувають у них.

4.21. Необхідно вживати заходів для запобігання самозайманню, а також своєчасного виявлення джерел самозаймання.

4.22. Якщо у шахту доставляються горючі речовини, їх кількість повинна бути обмежена мінімально необхідною.

4.23. Якщо застосовуються рідини для передачі гідростатичної або гідрокінетичної механічної енергії, необхідно застосовувати, наскільки це можливо, важкозаймісті рідини, щоб запобігти виникненню і поширенню пожеж.

4.24. Працівники повинні бути забезпечені засобами індивідуального захисту органів дихання, а також саморятівниками, які повинні бути в межах постійної досяжності.

Кожен працівник повинен знати правила користування цими засобами.

Ці засоби повинні регулярно перевірятися.

4.25. Працівники повинні бути забезпечені світильниками місцевого освітлення для локального освітлення робочих зон.

Кожна робоча зона повинна бути обладнана достатнім штучним освітленням для забезпечення безпеки і захисту здоров'я працівників.

Освітлювальні електроустановки повинні бути розміщені так, щоб виключити ризик виникнення нещасного випадку.

4.26. Повинна бути забезпечена система постійного інформування про місце перебування кожного з працівників, що працюють під землею.

4.27. Для забезпечення необхідних заходів безпеки на підприємствах, що здійснюють підземну розвідку або видобування мінеральної сировини, повинна бути передбачена державна, спеціалізована, професійна, воєнізована аварійно-рятувальна служба, діяльність якої пов'язана з організацією та проведенням гірничорятувальних робіт, і, за необхідності, допоміжна (регіональна, комунальна чи громадська організація) аварійно-рятувальна служба. Додатково на кожному окремому підприємстві, що здійснює підземну розвідку або видобування мінеральної сировини, можуть функціонувати непрофесійні об'єктові аварійно-рятувальні служби, що створюються з числа інженерно-технічних та інших досвідчених працівників суб'єктів господарювання, які мають необхідні знання та навички у проведенні аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт і здатні за станом здоров'я виконувати роботи в екстремальних умовах.

4.28. Кваліфікаційні вимоги до працівників (рятувальників) аварійно-рятувальної служби, їх завдання та обов'язки визначаються на основі „Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 5. Гірничодобувна промисловість”, затвердженого наказом Міністерства палива та енергетики України від 14 січня 2000 року № 62, та „Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників МНС України (Випуск 100)”, затвердженого наказом Міністерства з питань надзвичайних

ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 01 грудня 2009 року № 808.

4.29. Кількість аварійно-рятувальних засобів необхідних для використання на кожному окремому підприємстві, що здійснює підземну розвідку або видобування мінеральної сировини, визначається відповідно до галузевих інструкцій зі складання планів ліквідації аварій для забезпечення швидких і ефективних дій під час аварійних (надзвичайних) ситуацій.

**Директор Департаменту заробітної
плати та умов праці**

О. Товстенко

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

**до проекту наказу Міністерства соціальної політики України
„Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників
видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування”**

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект наказу Міністерства соціальної політики України „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування” (далі – проект акта) розроблено Державною службою України з питань праці.

Національне законодавство, яке регламентує вимоги щодо безпеки і захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування, складається із Закону України „Про охорону праці”, Гірничого Закону України та ряду нормативно-правових актів з охорони праці, прийнятих на їх реалізацію, зокрема, Правил безпеки у вугільних шахтах, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 22 березня 2010 року № 62, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 17 червня 2010 року за № 398/17693.

Загалом національне законодавство у сфері охорони праці відповідає міжнародним та європейським нормам. Проте, зазначені Правила встановлюють вимоги тільки для окремих галузей (ведення гірничих робіт і використання гірничошахтного, транспортного та електротехнічного обладнання, провітрювання та протиаварійного захисту гірничих виробок, забезпечення пилогазового режиму, виробничої санітарії та охорони праці) і не відображають належно вимоги Директиви Ради 92/104/ЄЕС від 3 грудня 1992 року про мінімальні вимоги щодо поліпшення безпеки і захисту здоров'я працівників гірничодобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування (дванадцята окрема Директива у значенні частини 1 статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС) (далі - Директива Ради 92/104/ЄЕС). Крім того, в Україні відсутній комплексний нормативно-правовий акт, який регулює безпечне виконання робіт на видобувних підприємствах з підземним і відкритим способами видобування.

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою розроблення проекту акта є імплементація положень Директиви Ради 92/104/ЄЕС.

Досягнення мети передбачається шляхом затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування.

3. Правові аспекти

Основними нормативно-правовими актами, що регулюють відносини у цій сфері є: Кодекс законів про працю України; Закон України „Про охорону праці”; Гірничий Закон України; розпорядження Кабінету Міністрів України „Про схвалення розроблених Державною службою з питань праці планів імплементації

деяких актів законодавства ЄС”; Правила безпеки у вугільних шахтах, затверджені наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 22 березня 2010 року № 62, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 17 червня 2010 року за № 398/17693; Загальні вимоги охорони праці працівників гірничодобувних підприємств, затверджені наказом Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 19 липня 2006 року № 459, зареєстровані в Міністерстві юстиції України 04 серпня 2006 року за № 943/12817.

Реалізація проекту акта не передбачає внесення змін до чинних актів або визнання актів такими, що втратили чинність.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Прийняття проекту акта не потребує виділення додаткових коштів із загального фонду державного бюджету.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження із: Міністерством охорони здоров'я України; Міністерством енергетики та вугільної промисловості України; Міністерством внутрішніх справ України; Фондом соціального страхування України; Державною службою України з питань праці; Державною інспекцією ядерного регулювання України; Державною службою України з надзвичайних ситуацій; Державною регуляторною службою України та проведення державної реєстрації у Міністерстві юстиції України.

6. Регіональний аспект

Проект акта не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті акта відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті акта відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. У зв'язку з цим, його громадська антикорупційна експертиза не проводилась.

8. Громадське обговорення

Проект акта розміщено на офіційному сайті Держпраці (www.dsp.gov.ua).

9. Позиція соціальних партнерів

Проект акта потребує погодження із: Спільним представницьким органом сторони роботодавців на національному рівні; Спільним представницьким органом репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні та Конфедерацією роботодавців України.

Проект акта не стосується прав осіб з інвалідністю та не потребує погодження всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю та їхніми спілками.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект акта є регуляторним.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

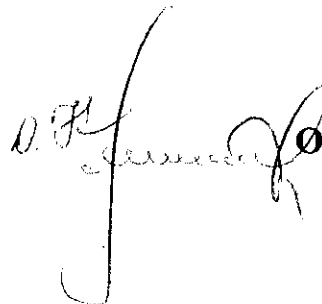
Реалізація проекту акта не впливатиме на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Реалізація проекту акта сприятиме зниженню виробничого травматизму та професійної захворюваності на видобувних підприємствах з підземним і відкритим способами видобування при здійсненні господарської діяльності суб'єктами господарювання. Економічна ефективність полягатиме у зменшенні витрат, пов'язаних з відшкодуванням шкоди, обумовленої зазначеними причинами.

**Перший заступник Міністра
соціальної політики України**

_____ 2017 р.

Ольга Крентовська

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
проекту наказу Міністерства соціальної політики України
„Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників
видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування”

I. Визначення проблеми

Проблема, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання:

Проблема, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, полягає у необхідності імплементації положень Директиви Ради 92/104/ЄЕС від 03 грудня 1992 року про мінімальні вимоги щодо поліпшення безпеки і захисту здоров'я працівників гірничодобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування (дванадцята окрема Директива у значенні частини першої статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС) (далі – Директива Ради 92/104/ЄЕС).

Національне законодавство, яке регламентує вимоги щодо безпеки і захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування складається із Закону України „Про охорону праці” та ряду нормативно-правових актів з охорони праці, прийнятих з метою його реалізації, зокрема, Загальних вимог охорони праці працівників гірничодобувних підприємств, затверджених наказом Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 19 липня 2006 року № 459, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 04 серпня 2006 року за № 943/12817; Правил безпеки у вугільних шахтах, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 22 березня 2010 року № 62, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 17 червня 2010 року за № 398/17693; Правил охорони праці під час розробки родовищ корисних копалин відкритим способом, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 18 березня 2010 року № 61, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 03 червня 2010 року за № 356/17651; Правил безпеки під час розробки родовищ рудних та нерудних корисних копалин підземним способом, затверджених наказом Міністерства соціальної політики України від 23 грудня 2016 року № 1592, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України від 30 січня 2017 року за № 129/29997.

Також опрацювання Вимог безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування пов'язано з тим, що за останні роки спостерігається негативна тенденція щодо підвищення рівня травматизму, так за статистичною звітністю Державної служби України з питань праці (далі – Держпраці) кількість травмованих у видобувній галузі за 2015 рік 959 працівник, у 2016 році – 1056 працівників, у тому числі зі смертельним наслідком відповідно 35 та 43 працівника, а у 2017 році кількість потерпілих у видобувній галузі становить 981 працівник

та вже налічується 32 смертельні випадки.

Наближення нормативно – правових актів з охорони праці до міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції передбачено Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

Причини виникнення проблеми:

В Україні відсутній комплексний нормативно-правовий акт, який регулював би правовідносини між роботодавцями та працівниками, а також безпеку та захист здоров'я працівників видобувних підприємствах з підземним і відкритим способами видобування.

Підтвердження важливості проблеми:

Державна політика в галузі охорони праці спрямована на створення належних, безпечних і здорових умов праці, запобігання нещасним випадкам та професійним захворюванням. Отже, регулювання відносин у цій сфері належить безпосередньо до компетенції відповідних органів держави.

Показники існування та масштабу проблеми

Назва показника	Одиниця виміру	Значення	Джерело даних
Розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта, – не прогнозується;	00	00	Держстат

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Держава	+	-
Громадяни	+	-
Суб'єкти господарювання	+	-
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	+	-

Обґрунтування неможливості вирішення проблеми за допомогою ринкових механізмів:

Оскільки визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки пов'язана безпосередньо з охороною життя та здоров'я працівників, тому потребує вирішення шляхом державного регулювання. Положення, викладені в проекті наказу, мають

загальнообов'язковий характер і не можуть затверджуватися локальними актами суб'єктів господарювання.

Обґрунтування неможливості вирішення проблеми за допомогою діючих регуляторних актів:

В Україні відсутній комплексний нормативно-правовий акт, який регулював би безпечне виконання робіт працівниками видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування.

II. Цілі державного регулювання

Цілі державного регулювання, безпосередньо пов'язані з розв'язанням проблеми:

Основними цілями прийняття акта є врегулювання відносин у сфері охорони праці працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування шляхом запровадження заходів щодо сприяння поліпшенню охорони праці, а також запобігання нещасним випадкам і травматизму, що виникають унаслідок професійної діяльності.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів:

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1	У разі залишення ситуації без змін досягнення визначених цілей неможливе. Чинні на цей час в Україні нормативно-правові акти не в повній мірі відповідають вимогам законодавства ЄС. Значна кількість нормативно-правових актів істотно ускладнює роботу органів державного нагляду за охороною праці в частині забезпечення безпеки та охорони праці та негативно позначається на діяльності суб'єктів господарювання у видобування галузях. До того ж в Україні відсутній комплексний нормативно-правовий акт, який регулював би безпечне виконання робіт працівниками видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування.
Альтернатива 2	Прийняття цього регуляторного акта дозволить врегулювати відносини у сфері охорони праці працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування, що в повній мірі відповідає вимогам законодавства ЄС. Прийняття акта сприятиме зниженню виробничого травматизму та професійної захворюваності працівників

	видобувних підприємствах із підземним і відкритим способами видобування при здійсненні господарської діяльності суб'єктами господарювання. Економічна ефективність полягатиме у зменшенні витрат, пов'язаних з відшкодуванням шкоди, обумовленої зазначеними причинами.
Альтернатива 3	Не передбачено

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей.

Оцінка впливу на сферу інтересів держави:

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні	Витрати на компенсації, що виплачуються державою на відшкодування шкоди у разі ушкодження здоров'я працівників або у разі їх смерті.
Альтернатива 2	<ul style="list-style-type: none"> - зменшення витрат на розслідування нещасних випадків; - виплати по лікарняним листкам за період хвороби після травми; - відшкодування шкоди у разі стійкої втрати працездатності або у разі смерті працівника; - зменшення витрат на медичне обслуговування в лікарні після травмування; - зменшення витрат на реабілітацію осіб, які отримують травми; - зменшення пенсійних виплат через отримання інвалідності. <p>Удосконалення нормативно-правової бази.</p> <p>Розвиток інтеграційних процесів і створення передумов для набуття Україною статусу асоційованого члена ЄС.</p>	<p>Зниження витрат в зв'язку зі зниженням травматизму.</p> <p>Витрати на компенсації, що виплачуються державою на відшкодування шкоди у разі ушкодження здоров'я працівників або у разі їх смерті. Так протягом 2016 року травмувалося 1056 працівників, у тому числі зі смертельним наслідком 43 працівника.</p> <p>У 2017 році травмувалося 981 працівник, у тому числі 32 зі смертельним наслідком.</p>

Альтернатива 3	Не передбачено	Не передбачено
----------------	----------------	----------------

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян:

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні.	Витрати на відновлення працездатності та здоров'я, спричинені нещасними випадками та професійними захворюваннями, фізичні страждання через отримання травм. Втрата близьких та рідних.
Альтернатива 2	Підвищення рівня безпеки праці та здоров'я громадян; зменшення особистих витрат в зв'язку з погіршенням стану здоров'я; зниження рівня моральної шкоди.	На ознайомлення з положеннями регуляторного акта витрачається одна година. Середньооблікова кількість працюючих у видобувних галузях станом на 01 січня 2017 року складає 619 000 працівників. Загальна кількість часу складає 619 000 годин.
Альтернатива 3	Не передбачено	Не передбачено

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання:

Альтернатива 1

Промисловість	Великі підприємства		Середні підприємства		Малі підприємства		З них мікропідприємства	
	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %
Добувна промисловість і розроблення кар'єрів	27	1,8	243	16,4	1215	81,8	922	62,1
Добування кам'яного та бурого вугілля	9	5,7	67	42,7	81	51,6	44	28,0

Добування сирової нафти та природного газу	4	3,5	20	17,4	91	79,1	66	57,4
Добування металевих руд	13	29,5	7	15,9	24	54,6	21	47,7
Добування інших корисних копалин та розроблення кар'єрів	1	0,1	135	12,8	915	87,1	707	67,3
Надання допоміжних послуг у сфері добувної промисловості та розроблення кар'єрів	–	–	14	11,9	104	88,1	84	71,2

Альтернатива 2

Промисловість	Великі підприємства		Середні підприємства		Малі підприємства		З них мікропідприємства	
	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %
Добувна промисловість і розроблення кар'єрів	27	1,8	243	16,4	1215	81,8	922	62,1
Добування кам'яного та бурого вугілля	9	5,7	67	42,7	81	51,6	44	28,0
Добування сирової нафти та природного газу	4	3,5	20	17,4	91	79,1	66	57,4
Добування металевих руд	13	29,5	7	15,9	24	54,6	21	47,7
Добування інших корисних копалин та розроблення кар'єрів	1	0,1	135	12,8	915	87,1	707	67,3

Надання допоміжних послуг у сфері добувної промисловості та розроблення кар'єрів	–	–	14	11,9	104	88,1	84	71,2
--	---	---	----	------	-----	------	----	------

Альтернатива 3

Промисловість	Великі підприємства		Середні підприємства		Малі підприємства		З них мікропідприємства	
	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %	Одиниць	Питома вага групи у загальній кількості, %
Добувна промисловість і розроблення кар'єрів	27	1,8	243	16,4	1215	81,8	922	62,1
Добування кам'яного та бурого вугілля	9	5,7	67	42,7	81	51,6	44	28,0
Добування сирої нафти та природного газу	4	3,5	20	17,4	91	79,1	66	57,4
Добування металевих руд	13	29,5	7	15,9	24	54,6	21	47,7
Добування інших корисних копалин та розроблення кар'єрів	1	0,1	135	12,8	915	87,1	707	67,3
Надання допоміжних послуг у сфері добувної промисловості та розроблення кар'єрів	–	–	14	11,9	104	88,1	84	71,2

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні.	Прямі та непрямі

		витрати пов'язані з підвищеним рівнем травматизму та профзахворювань в зв'язку з відсутністю нормативного акта, зниження іміджу підприємств в конкурентному просторі.
Альтернатива 2	<p>Зменшення витрат за рахунок:</p> <ul style="list-style-type: none"> - проведення розслідування за рахунок зменшення травматизму та гострих професійних захворювань, отруень; - виплат лікарняних після травми за перші 5 днів; - здійснення виплат потерпілим за моральну шкоду внаслідок травми; - втрати від простою та поновлення технологічного процесу; - заміна відсутнього через травмування персоналу; - понадурочні роботи для компенсації недовипуску продукції; - штрафи за нещасні випадки; - порушення графіків приймання сировини та відвантаження продукції. 	<p>За даними Держпраці за формою 43Т у 2016 році середньооблікова кількість працюючих у видобувних галузях, складає 619 000 працівників, для ознайомлення з положеннями регуляторного акта витрачається 1 година. Загальна кількість часу складає 619 000 годин, при цьому регуляторний акт під час трудової діяльності використовується постійно в реальному часі.</p> <p>Суми витрат на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва за 1 рік – 11 512 грн 00 коп., за 5 років 11 512 грн 00 коп. (згідно з додатком 2).</p> <p>Суми витрат для суб'єктів малого підприємництва за 1 рік 36 380 288 грн 00 коп. і за 5 років 36 380 288 грн 00 коп. (згідно з додатком 4).</p>

Альтернатива 3	Не передбачено	Не передбачено
----------------	----------------	----------------

Оцінка сумарних витрат за альтернативами

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1	36 391 800 грн 00 коп. за 1 рік
Альтернатива 2	36 391 800 грн 00 коп. за 5 років
Альтернатива 3	не передбачено

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1 - цілі прийняття регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжує існувати)	Цілі прийняття регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжує існувати).
Альтернатива 2	3 - цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті майже повною мірою (усі важливі аспекти проблеми існувати не будуть)	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті майже повною мірою (усі важливі аспекти проблеми існувати не будуть).
Альтернатива 3	Не передбачено	Не передбачено

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 3	Держава: Не передбачено Громадяни: Не передбачено Суб'єкти господарювання: Не передбачено	Держава: Не передбачено Громадяни: Не передбачено Суб'єкти господарювання: Витрати: Не передбачено	Не передбачено

Альтернатива 2	<p>Держава: зменшення витрат на розслідування нещасних випадків; - виплати по лікарняним листкам за період хвороби після травми; - відшкодування шкоди у разі стійкої втрати працездатності або у разі смерті працівника; - зменшення витрат на медичне обслуговування в лікарні після травмування; - зменшення витрат на реабілітацію осіб, які отримують травми; - зменшення пенсійних виплат через отримання інвалідності. Удосконалення нормативно-правової бази. Розвиток інтеграційних процесів створення передумов для набуття Україною статусу асоційованого члена ЄС.</p> <p>Громадяни: Підвищення рівня</p>	<p>Держава: Зниження витрат в зв'язку зі зниженням травматизму. Витрати на компенсації, що виплачуються державою на відшкодування шкоди у разі ушкодження здоров'я працівників або у разі їх смерті. Так протягом 2016 року травмувалося 1056 працівників, у тому числі зі смертельним наслідком працівника. У 2017 році травмувалося 981 працівник, у тому числі 32 зі смертельним наслідком.</p> <p>Громадяни: На ознайомлення з положеннями регуляторного акта витрачається 1 год, загальна кількість часу складає 619 000 годин.</p> <p>Суб'єкти господарювання: Витрати: За даними Держпраці за формою 43Т у 2016 році середньооблікова кількість працюючих складає 619 000 працівників, для ознайомлення з положеннями регуляторного акта</p>	<p>У разі залишення існуючої на даний момент ситуації без змін деякі важливі аспекти проблеми залишаться невирішеними, що не забезпечить досягнення поставленої мети повною мірою, зокрема, в частині зобов'язань щодо імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами.</p>
----------------	--	---	---

<p>безпеки праці та здоров'я громадян; зменшення особистих витрат в зв'язку з погіршенням стану здоров'я; зниження рівня моральної шкоди.</p>	<p>витрачається 1 година, загальна кількість часу складає 619 000 годин, при цьому регуляторний акт під час трудової діяльності використовується постійно в реальному часі;</p>
<p>Суб'єкти господарювання:</p>	
<p>Зменшення витрат за рахунок: організації та проведенні розслідування за рахунок зменшення травматизму та гострих професійних захворювань, отруєнь; виплат лікарняних після травми за перші 5 днів; здійснення виплат потерпілим за моральну шкоду внаслідок травми; втрати від простою та поновлення технологічного процесу; заміна відсутнього через травмування персоналу; понадурочні роботи для компенсації недовипуску продукції; штрафи за нещасні випадки;</p>	

	<p>порушення графіків приймання сировини відвантаження продукції</p> <p style="text-align: right;">та</p>		
Альтернатива 1	<p>Держава: Відсутні. Громадяни: Відсутні. Суб'єкти господарювання: Відсутні.</p>	<p>Держава: Витрати на компенсації, що виплачуються державою на відшкодування шкоди у разі ушкодження здоров'я працівників або у разі їх смерті. Громадяни: Витрати, на відновлення працездатності та здоров'я, спричиненими нещасними випадками та професійними захворюваннями, фізичні страждання через отримання травм. Втрата близьких та рідних Суб'єкти господарювання: Витрати: Прямі та непрямі витрати пов'язані з підвищеним рівнем травматизму та профзахворювань у зв'язку з відсутністю Правил, зниження іміджу підприємств у конкурентному просторі.</p>	<p>У разі прийняття регуляторного акта встановлені цілі будуть досягнуті повною мірою, що повністю забезпечить потребу у вирішенні проблеми, встановить зрозуміле загальне регулювання, не збільшуючи кількість нормативно-правових актів з одного питання, зникне нерегульованість, наявна у чинному законодавстві в сфері охорони праці, щодо безпечного використання виробничого обладнання.</p>

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 3	Не передбачено	Не передбачено
Альтернатива 2	Від такої альтернативи необхідно відмовитися, оскільки сучасний стан нормативно-правового забезпечення сфери охорони праці потребує засобів, які б забезпечили його ефективний розвиток та реформування з урахуванням вимог законодавства ЄС.	Відсутні
Альтернатива 1	<p>Зменшення витрат за рахунок: організації та проведення розслідування за рахунок зменшення травматизму та гострих професійних захворювань, отруєнь; виплат лікарняних після травм за перші 5 днів; здійснення виплат потерпілим за моральну шкоду внаслідок травми; втрати від простою та поновлення технологічного процесу; заміна відсутнього через травмування персоналу; понадурочні роботи для компенсації недовипуску продукції; штрафи за нещасні випадки; порушення графіків приймання сировини та відвантаження продукції.</p> <p>Вигоди для держави передбачаються в удосконаленні нормативно-правової бази шляхом імплементації положень законодавства ЄС.</p> <p>Вигоди для громадян полягають у</p>	X

<p>підвищенні рівня безпеки праці та здоров'я, а також у покращенні показників безпеки робочого обладнання.</p> <p>Вигоди для суб'єктів господарювання полягають у зниженні рівня виробничого травматизму та професійної захворюваності.</p>	
--	--

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Проектом наказу передбачається затвердження Вимог безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств із підземним і відкритим способами видобування, які встановлюють відповідні положенням законодавства Європейського Союзу: обов'язки роботодавців щодо захисту здоров'я та безпеки працівників; вимоги безпеки при добуванні корисних копалин відкритим способом; вимоги безпеки при добуванні корисних копалин підземним способом тощо.

Таким чином дія цього проекту наказу спрямована тільки на безпеку та захист здоров'я працівників видобувних підприємств із підземним і відкритим способами видобування.

Заходи, які мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта:

Для впровадження цього регуляторного акта необхідно забезпечити інформування громадськості про вимоги регуляторного акта шляхом його оприлюднення в засобах масової інформації та на офіційному сайті Державної служби України з питань праці.

Заходи, які мають здійснити суб'єкти господарювання для впровадження цього регуляторного акта:

Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків. Розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва здійснено згідно з додатком 4 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (Тест малого підприємництва).

Витрати суб'єктів господарювання викладено згідно з додатком 2 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта відповідно.

Оскільки витрати на адміністрування регулювання для органу державної влади не передбачаються, а тому витрати згідно з додатком 3 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта не розроблялись.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Запропонований термін дії акта:

Термін дії нормативно-правового акта не обмежений у часі, що дасть змогу повністю вирішити проблемні питання.

Обґрунтування запропонованого терміну дії акта:

Структура запропонованого регуляторного акта розроблена з урахуванням можливості доповнення або внесення змін до регуляторного акта у разі виникнення необхідності правового врегулювання відносин, що виникають в Україні.

Термін набуття чинності регуляторним актом – відповідно до законодавства після його офіційного оприлюднення.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Досягнення цілі державного регулювання, задля якого пропонується акт, може бути охарактеризовано наступними кількісними та якісними показниками, значення яких має змінитися за вимірюваний період:

№	Назва показника	Одиниця виміру	Зараз	6 місяців	1 рік	3 роки
1	Розмір надходжень до державного бюджету, пов'язаних з дією акта	грн.	-	00	00	00
2	Розмір надходжень до місцевих бюджетів, пов'язаних з дією акта	грн.	-	00	00	00
3	Розмір надходжень до цільового фонду, пов'язаних з дією акта	грн.	-	00	00	00
4	Кількість суб'єктів господарювання	од.	-	4 814	4 814	4 814

	та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта					
5	Розмір коштів, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта	грн.	-	00	00	00
6	Час, що витратиметься суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта	год.	-	00	2	2
7	Рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта	%	-	100	100	100

Виходячи з цілей державного регулювання, визначених у розділі 2 аналізу регуляторного впливу, для відстеження результативності цього регуляторного акта обрано такі додаткові показники:

- кількість нещасних випадків, що сталися з працівниками видобувних підприємств із підземним і відкритим способами видобування протягом року;
- кількість звернень громадян щодо порушень Вимог при видобуванні з підземним і відкритим способами;
- кількість людино-днів непрацездатності від нещасних випадків, що сталися з працівниками видобувних підприємств із підземним і відкритим способами видобування протягом року (за даними Держпраці, довідка 4-ЗТ).

ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Строки проведення базового відстеження результативності дії регуляторного акта:

Базове відстеження результативності регуляторного акта буде здійснено до набрання його чинності шляхом аналізу зауважень та пропозицій, які надходять від юридичних та фізичних осіб після оприлюднення зазначеного акта на офіційному сайті Державної служби України з питань праці.

Строки проведення повторного відстеження результативності дії регуляторного акта:

Повторне відстеження здійснюватиметься через рік після набрання чинності даним регуляторним актом шляхом порівняння показників базового та повторного відстеження. Періодичні відстеження результативності здійснюватимуться один раз на три роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності.

Метод проведення відстеження результативності:

Статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності:

Статистичний.

Цільові групи осіб, що обиратимуться для участі у відповідному опитуванні:

Представники малого підприємництва та Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні.

**Перший заступник Міністра
соціальної політики України**

_____ 2018 р.

 Ольга Крентовська

Згідно з Додатком 2
до Методики проведення аналізу впливу
регуляторного акта

ВИТРАТИ

**на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва,
які виникають внаслідок дії регуляторного акта**

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання друкованого видання регуляторного акта, гривень	3000 грн 00 коп.	3000 грн 00 коп.
2	Витрати на процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання ¹⁾ , гривень	8 400 грн 00 коп.	8 400 грн 00 коп.
3	Витрати на процедури організації виконання вимог регулювання ²⁾ , гривень	112 грн 00 коп.	112 грн 00 коп.
4	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3), гривень	11 512 грн 00 коп.	11 512 грн 00 коп.
5	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	540	540
6	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 4 x рядок 5), гривень	6 216 480 грн 00 коп.	6 216 480 грн 00 коп.

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання друкованого видання регуляторного акта, гривень	20шт X 150 грн = 3000 грн 00 коп., де 20 шт – необхідна кількість примірників друкованого видання регуляторного акта; 150 грн – вартість одного примірника	0 грн 00 коп.	3000 грн 00 коп.

Витрати на процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання ¹⁾ , гривень	8 400 грн 00 коп.	0 грн 00 коп.	8 400 грн 00 коп.
Витрати на процедури організації виконання вимог регулювання ²⁾ , гривень	112 грн 00 коп.	0 грн 00 коп.	112 грн 00 коп.

¹⁾ Розрахунок витрат на процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання

Розрахунок часу, необхідного на процедуру отримання первинної інформації про вимоги регулювання

1	Кількість слів у тексті регуляторного акта	8 625 слів
2	Середня швидкість читання	120 слів/хв.
	Час, необхідний на процедуру отримання первинної інформації про вимоги регулювання	$8\,625/120 \approx 72$ хв. \approx 1 год

Середня зарплата за місяць по Україні за даними Державної служби статистики України становить 4 920 гривень;

середня кількість робочих днів в місяць – 22 дні;

середня тривалість робочого дня – 8 годин;

середня зарплата за одну годину: $4920/22/8 \approx 28$ грн 00 коп.

Витрати на процедуру отримання первинної інформації про вимоги регулювання (на одну особу):

1 годин X 28 грн = 28 грн 00 коп.

Середня чисельність осіб, які повинні отримати первинну інформацію про вимоги регулювання – 300 осіб.

Витрати на процедуру отримання первинної інформації про вимоги регулювання (в цілому по підприємству)

28 грн x 300 осіб = 8 400 грн 00 коп.

²⁾ Витрати на процедури організації виконання вимог регулювання

4 год x 28 грн 00 коп. = 112 грн 00 коп.

де 4 години – середня витрата часу на розроблення та впровадження внутрішніх процедур на впровадження вимог регулювання;

28 грн 00 коп – середня зарплата за одну годину.

Внаслідок дії регуляторного акта суб'єкти господарювання великого та середнього підприємництва не несуть додаткових витрат на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо. Додаткових дозвільних процедур регуляторним актом також не передбачено.

Згідно з Додатком 4
до Методики проведення аналізу впливу
регуляторного акта

ТЕСТ
малого підприємництва (М-Тест)

1. Консультації з представниками мікро- та малого підприємництва щодо оцінки впливу регулювання

Консультації щодо визначення впливу запропонованого регулювання на суб'єктів малого підприємництва та визначення детального переліку процедур, виконання яких необхідно для здійснення регулювання, проведено розробником у період з 10 грудня 2015 р. по 27 березня 2017 р.

№	Вид консультації (публічні консультації прями (круглі столи, наради, робочі зустрічі тощо), інтернет-консультації прями (інтернет-форуми, соціальні мережі тощо), запити (до підприємців, експертів, науковців тощо)	Кількість учасників консультацій, осіб	Основні результати консультацій (опис)
1	Робочі зустрічі з представниками малого підприємництва	11	За результатами робочих зустрічей з представниками малого підприємництва запропоновано в проекті регуляторного акта встановити вимогу щодо можливості роботодавця встановлювати більш жорсткі вимоги до безпеки та захисту здоров'я працівників при використанні виробничого обладнання, враховуючи те, що проектом регуляторного акта відповідно до вимог законодавства ЄС встановлено тільки

			мінімальні вимоги
2	Консультація з закордонними експертами (Литовська Республіка)	12	Закордонними експертами підтверджена відповідність розробленого регуляторного акта вимогам законодавства ЄС.
3	Робоча зустріч із представниками Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні	5	Остаточне узгодження зауважень і пропозицій щодо проекту регуляторного акта

2. Вимірювання впливу регулювання на суб'єктів малого підприємництва (мікро- та малі):

кількість суб'єктів малого підприємництва, на яких поширюється регулювання: **4274** (одиниці), у тому числі малого підприємництва **2430** (одиниць) та мікропідприємництва **1844** (одиниці);

питома вага суб'єктів малого підприємництва в загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив **73,72** (відсотків)

3. Розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання

№	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Оцінка „прямих” витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання				
1	Придбання необхідного обладнання (пристроїв, машин, механізмів)	0	0	0
2	Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування	0	0	0
3	Процедури експлуатації	0	0	0

	обладнання (експлуатаційні витрати - витратні матеріали)			
4	Процедури обслуговування обладнання (технічне обслуговування)	0	0	0
5	Інші процедури (уточнити)	X	X	X
	00	00	X	0
6	Разом, гривень	0	X	0
7	Кількість суб'єктів господарювання, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	4274		
8	Сумарно, гривень	0	X	0
Оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування				
9	Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання ¹⁾ , гривень	8 400 грн 00 коп.	0	8 400 грн 00 коп.
10	Процедури організації виконання вимог регулювання ²⁾ , гривень	112 грн 00 коп.	0	112 грн 00 коп.
11	Процедури офіційного звітування	0	0	0
12	Процедури щодо забезпечення процесу перевірок	0	0	0
13	Інші процедури (уточнити)	X	X	X
	00	00	X	0
14	Разом, гривень	8 512 грн 00 коп.	X	8 512 грн 00 коп.
15	Кількість суб'єктів малого підприємництва,	4274		

	що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць			
16	Сумарно, гривень	36 380 288 грн 00 коп.	X	36 380 288 грн 00 коп.

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання друкованого видання регуляторного акта, гривень	20шт X 150 грн = 3000 грн 00 коп, де 20 шт – необхідна кількість примірників друкованого видання регуляторного акта; 150 грн – вартість одного примірника	0 грн 00 коп	3000 грн 00 коп
Витрати на процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання ¹⁾ , гривень	8 400 грн 00 коп	0 грн 00 коп	8 400 грн 00 коп
Витрати на процедури організації виконання вимог регулювання ²⁾ , гривень	112 грн 00 коп	0 грн 00 коп	112 грн 00 коп

¹⁾ Розрахунок витрат на процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання

Розрахунок часу, необхідний на процедуру отримання первинної інформації про вимоги регулювання

1	Кількість слів у тексті регуляторного акта	8 625 слів
2	Середня швидкість читання	120 слів/хв.
	Час, необхідний на процедуру отримання первинної інформації про вимоги регулювання	$8\,625/120 \approx 72$ хв. ≈ 1 година

Середня зарплата за місяць по Україні за даними Державної служби статистики України становить 4 920 гривень;
середня кількість робочих днів в місяць – 22 дні;
середня тривалість робочого дня – 8 годин;
середня зарплата за одну годину: $4920/22/8 \approx 28$ грн 00 коп.

Витрати на процедуру отримання первинної інформації про вимоги регулювання (на одну особу):

$$1 \text{ годин} \times 28 \text{ грн} = 28 \text{ грн } 00 \text{ коп.}$$

Середня чисельність осіб, які повинні отримати первинну інформацію про вимоги регулювання – 300 осіб.

Витрати на процедуру отримання первинної інформації про вимоги регулювання (в цілому по підприємству)

$$28 \text{ грн} \times 300 \text{ осіб} = 8\,400 \text{ грн } 00 \text{ коп.}$$

2) Витрати на процедури організації виконання вимог регулювання

$$4 \text{ год} \times 28 \text{ грн } 00 \text{ коп.} = 112 \text{ грн } 00 \text{ коп.}$$

де 4 години – середня витрата часу на розроблення та впровадження внутрішніх процедур на впровадження вимог регулювання;

28 грн 00 коп. – середня зарплата за одну годину.

БЮДЖЕТНІ ВИТРАТИ

на адміністрування регулювання для суб'єктів малого і мікропідприємництва

Розрахунок витрат на адміністрування регулювання здійснюється окремо для кожного відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, що залучений до процесу регулювання.

Державний орган, для якого здійснюється розрахунок адміністрування регулювання:

не потребує (новий)

Процедура регулювання суб'єктів малого і мікропідприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання * (за рік), гривень
Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	0	0	0	0	0
Поточний	0	0	0	0	0

контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі камеральні					
Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі виїзні	0	0	0	0	0
Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	0	0	0	0	0
Підготовка звітності за результатами регулювання	0	0	0	0	0
Разом за рік	X	X	X	X	0
Сумарно за п'ять років	X	X	X	X	0

* Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням процесу регулювання державними органами, визначається шляхом множення фактичних витрат часу

персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації та на кількість суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання, та на кількість процедур за рік.

4. Розрахунок сумарних витрат суб'єктів малого підприємництва, що виникають на виконання вимог регулювання

№	Показник	Перший рік регулювання (стартовий), гривень	За п'ять років, гривень
1	Оцінка „прямих” витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання	0	0
2	Оцінка вартості адміністративних процедур для суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування	36 380 288 грн 00 коп.	36 380 288 грн 00 коп.
3	Сумарні витрати малого підприємництва на виконання запланованого регулювання, гривень	36 380 288 грн 00 коп.	36 380 288 грн 00 коп.
4	Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого підприємництва	0	0
5	Сумарні витрати на виконання запланованого регулювання	36 380 288 грн 00 коп.	36 380 288 грн 00 коп.

5. Розроблення корегуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва щодо запропонованого регулювання

Процедура, що потребує корегування	Корегуючий механізм
не передбачено	не потребує

Показник	Сумарні витрати малого підприємництва на виконання запланованого регулювання за перший рік, гривень	Сумарні витрати малого підприємництва на виконання запланованого регулювання за п'ять років, гривень
Заплановане регулювання	36 380 288 грн 00 коп.	36 380 288 грн 00 коп.
За умови застосування компенсаторних механізмів для малого підприємництва	не передбачено	не передбачено
Сумарно: зміна вартості регулювання малого підприємництва	0	0

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № 14 від 11.01.2018 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект наказу Міністерства соціальної політики України «Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту наказу, надіслані з листом Державної служби України з питань праці від 05.12.2017 № 11552/1/10.2-ДП-17.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

проектом наказу пропонується затвердити Вимоги щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування (далі – проект Вимог).

Згідно преамбули проекту наказу, його розроблено відповідно до статті 28 Закону України «Про охорону праці».

Вищевказаний проект наказу надходив на погодження до Державної регуляторної служби України, але, за результатами його розгляду було прийнято рішення про відмову у погодженні регуляторного акта. Повторно наданий на розгляд проект наказу також не може бути погоджений з огляду на наступне.

Наданий розробником АРВ до проекту наказу не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується

Державна регуляторна служба України
ВИХ №192/0/20-18 від 11.01.2018

Юрченко С.М.

fo Ex.

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ПРАЦІ (Держпраці)	
«16» 01 2018 р.	
Вх.№ 358/0/2-211-18	

розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема, обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів, а також, чому зазначене регулювання стало актуальним саме зараз. Крім того, у даному розділі АРВ до проекту наказу розробнику необхідно змоделювати ситуацію, яка виникне у відповідній сфері з охорони праці, коли запропонований регуляторний акт стане чинним.

Разом з тим, в АРВ до проекту наказу розробником зазначено, що національне законодавство, яке регламентує вимоги щодо безпеки і захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування складається із Закону України „Про охорону праці” та ряду нормативно-правових актів з охорони праці, прийнятих з метою його реалізації, зокрема, Загальних вимог охорони праці працівників гірничодобувних підприємств, затверджених наказом Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 19 липня 2006 року № 459; Правил безпеки у вугільних шахтах, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 22 березня 2010 року № 62; Правил охорони праці під час розробки родовищ корисних копалин відкритим способом, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 18 березня 2010 року № 61. Зазначені нормативно-правові акти загалом враховують вимоги Директиви Ради 92/104/ЄЕС, проте не відображають їх належним чином та потребують актуалізації.

При цьому пунктом 1.3 розділу I проекту Вимог передбачається визначити, що ці Вимоги встановлюють мінімальні вимоги до безпеки та захисту здоров'я працівників з підземним і відкритим способами видобування. Ці Вимоги не обмежують право роботодавця встановлювати більш жорсткі вимоги до безпеки та захисту здоров'я працівників, якщо це не суперечить чинному законодавству.

Проте, в АРВ до проекту наказу розробником не доведено, чому передбачається здійснення державного регулювання шляхом розроблення нового нормативно-правового акта з порушеного питання, а не шляхом приведення зазначених вище чинних нормативно-правових актів у сфері охорони праці у відповідність до вимог Директиви Ради 92/104/ЄЕС та внесення відповідних змін до їх нормативних положень. Крім того, зі змісту наведених вище положень проекту Вимог є незрозумілим співвідношення норм проекту Вимог із нормами чинних зазначених вище нормативно-правових актів у цій сфері, та який порядок їх правозастосування, оскільки Вимоги встановатимуть лише мінімальні вимоги до безпеки та захисту здоров'я працівників з підземним і відкритим способами видобування.

Слід зазначити, що на опрацюванні в Державній регуляторній службі України перебував розроблений Державною службою України з питань праці проект наказу Міністерства соціальної політики України «Про затвердження Правил охорони праці під час дроблення і сортування, збагачення корисних копалин і огрудкування руд та концентратів», який також спрямований на вирішення питання охорони праці у сфері здійснення господарської діяльності, пов'язаної із видобуванням та переробкою корисних копалин.

Вважаємо, що впровадження численної кількості нормативно-правових актів з одного питання не сприятиме їх однозначному розумінню та ефективній реалізації, може призвести до спорів та колізій при правозастосуванні, що, як наслідок, створюватиме перешкоди у здійсненні господарської діяльності суб'єктами господарювання у згаданій вище сфері.

Водночас, до абзацу першого пункту 2.40 проекту Вимог, яким передбачається визначити, що зберігання, перевезення вибухових матеріалів та проведення вибухових робіт провадяться суб'єктами господарювання, які згідно з чинним законодавством мають на це відповідний дозвіл (на право проведення вибухових робіт та виготовлення засобів їх механізації; на придбання, зберігання та перевезення вибухових матеріалів) або ліцензію (на внутрішні перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів вантажними автомобілями; на виробництво вибухових матеріалів – у разі виробництва на стаціонарних і пересувних пунктах в умовах підприємств, що проводять вибухові роботи, зауважуємо.

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності, як виробництво вибухових матеріалів промислового призначення за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Згідно із пунктом 24 частини першої статті 7 вищезазначеного Закону ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності, як перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом.

Таким чином, абзац перший пункту 2.40 проекту Вимог потребує приведення у відповідність до пунктів 12, 24 частини першої статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності», в частині зазначення назв ліцензій на провадження видів господарської діяльності, які підлягають ліцензуванню.

При цьому згідно зі статтею 5 Закону про регуляторну діяльність забезпечення здійснення державної регуляторної політики передбачає, зокрема, недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними

або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти, а також необхідність викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

Запропонований підхід, в свою чергу, не відповідає ключовим принципам державної регуляторної політики – принципу доцільності, який передбачає обґрунтування необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми та принципу адекватності, який полягає у відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не навів сумарних розрахунків витрат коштів внаслідок впровадження проекту постанови у грошовому еквіваленті, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Крім того, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва розробником не визначено окремо кількісно витрати коштів, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до Додатку 2 до Методики. При цьому, у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробником при визначенні кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання з урахуванням поділу на групи (великі, середні, малі, мікро), не зазначено загальну питому вагу (у відсотках) кожної категорії у групі.

Відсутність в АРВ до проекту наказу відповідних показників та розрахунків не дозволяє дійти обґрунтованого висновку стосовно відповідності положень проекту наказу принципам державної регуляторної політики – принципу ефективності, який полягає у забезпеченні досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів,

які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту наказу та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

При заповненні розділу VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником порушено вимоги пункту 8 Методики, згідно з яким оцінка виконання вимог регуляторного акта проводиться шляхом здійснення розрахунку витрат на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування та розрахунку витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва (проводиться у разі, коли питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких впливає проблема, перевищує 10 відсотків).

Зазначене призвело до порушення вимог Методики при заповненні структурних складових АРВ до проекту постанови, оскільки в АРВ відсутні відомості, визначені у додатках 2-4 до Методики. У зв'язку з цим неможливо зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави внаслідок провадження державного регулювання, що порушує один із принципів державної регуляторної політики – принцип збалансованості.

У розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» не наведено додаткові показники результативності регуляторного акта. Так, розробнику необхідно навести не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта, та які підлягають контролю (відстеження результативності), що дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено статтею 10 Закону про регуляторну політику.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту наказу та АРВ, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, а саме: адекватності, доцільності, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, а також вимог статті 5 в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти, та в частині викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або

виконувати вимоги цього регуляторного акта, а також вимог статті 8 Закону про регуляторну політику в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства соціальної політики України «Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

К.М. Ляпіна

ПОВІДОМЛЕННЯ про оприлюднення проекту наказу Міністерства соціальної політики України „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування”

ОПУБЛІКОВАНО 17/03/2017 · ОНОВЛЕНО 19/02/2018

Відповідно до вимог Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” оприлюднюється проект наказу Міністерства соціальної політики України „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування”, розроблений Державною службою України з питань праці згідно з Законом України „Про охорону праці”.

Проект акта розроблений з метою імплементації положень Директиви Ради 92/104/ЄЕС від 3 грудня 1992 року про мінімальні вимоги щодо поліпшення безпеки і захисту здоров'я працівників гірничодобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування (дванадцята окрема Директива у значенні частини 1 статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС).

Регуляторний акт та аналіз його регуляторного впливу оприлюднений шляхом розміщення на офіційному веб-сайті Держпраці www.dsp.gov.ua

Зауваження та пропозиції від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань приймаються у письмовій або електронній формі протягом місяця з дня оприлюднення проекту наказу за адресою:

01601, м. Київ, вул. Десятинна, 14, Державна служба України з питань праці,

e-mail dsp@dsp.gov.

Аналіз регуляторного впливу

Пояснювальна записка

Проект наказу

Проект-НПАОП

Степанівська Світлана